

Ricard Nogués Parra
Degà
 nogues@ebcn.cat
 @NoguesRicard

SINCRASI?

Sincrasi. Una paraula poc habitual que prové del grec i que ens parla de barreja, de fusió, de la unió d'elements diferents fins a configurar una nova realitat. I no és el mateix que sincronia. Podem avançar al mateix ritme, compartir objectius i treballar plegats sense necessitat de deixar de ser qui som.

Aquesta diferència, aparentment semàntica, explica bé un dels debats que avui tenim sobre el futur de la nostra professió. Perquè sumar esforços no hauria d'implacar necessàriament renunciar a allò que ens defineix. Cooperar, coordinar-nos i compartir objectius ens pot fer més forts, però també ens enforteix preservar la identitat, el coneixement i la proximitat que cada organització aporta al conjunt.

A ENGINYERS BCN ho tenim clar. La nostra raó de ser és defensar la professió i acompanyar les enginyeres i els enginyers col·legiats en els àmbits legal, tècnic, formatiu i social. Ho fem des de la proximitat, des del primer dia de col·legiació i fins més enllà dels seixanta anys de pertinença que alguns companys tenen l'orgull de celebrar.

La Llei 12/1986 i l'Ordre CIN/351/2009 configuren un marc jurídic sobre el qual es desenvolupa la nostra professió. Un marc que, evidentment, pot evolucionar. L'essència de l'enginyeria és precisament transformar, innovar i millorar. Però qualsevol evolució ha de preservar la seguretat jurídica, les atribucions professionals i els drets adquirits. Des del Consejo General (COGITI) s'ha impulsat un esborrany de proposta de "Ley de la Ingeniería" que planteja una transformació profunda del model actual: nous nivells professionals, un sistema d'habilitació i certificació per competències, un registre nacional, la creació d'una Organización Colegial de la Ingeniería (OCI) i processos d'integració de les actuals corporacions col·legials.

Des d'ENGINYERS BCN hem expressat les nostres discrepàncies, tant pel contingut com pel procediment

seguit. Una proposta d'aquest abast hauria de comptar, des de l'inici, amb l'experiència dels col·legis i dels professionals, que coneixen de primera mà la realitat de l'exercici de l'enginyeria. Les noves generacions han de participar en la construcció del futur, però l'experiència professional també és imprescindible. No ens oposem a un canvi, però no qualsevol canvi representa necessàriament una millora. Modernitzar no pot significar substituir certes per incerteses, ni confondre cooperació amb uniformitat. Defensem un principi clar: el grau habilitant dona accés a la professió; el màster permet aprofundir, especialitzar-se i créixer professionalment, però no ha de desdibuixar allò que el grau ja habilita legalment per exercir. Aquesta realitat l'hem d'explicar millor a les escoles d'enginyeria, a les empreses, a les administracions i, sobretot, als futurs professionals.

Aquest estiu vaig participar a Xixón als "Encuentros de la Ingeniería", organitzats pel Colegio del Principado de Asturias. Compartir visions amb degans de tot l'Estat va tornar a demostrar el valor del diàleg. Podem discrepar i, alhora, treballar plegats. Aquesta és precisament la fortalesa que aporten els col·legis professionals.

ENGINYERS BCN continuarà defensant una professió forta des de la coherència, l'assertivitat, el rigor i l'excel·lència. Volem cooperar amb els altres col·legis, amb les universitats, amb les administracions i amb totes les enginyeries. Totes les portes estaran obertes. Però cooperar no significa necessàriament fusionar-se, de la mateixa manera que sumar no significa deixar de ser qui som.

L'escriptora Danielle Steel descrivia la fusió com aquell moment en què dues persones es converteixen en una de sola. Això potser funciona en una novella romàntica, però en l'enginyeria prefereixo una altra paraula: sincronia.

Sincronia entre col·legis. Sincronia amb les universitats. Sincronia amb l'Administració. Sincronia entre les diferents enginyeries. Compartir, cooperar i avançar plegats preservant la identitat, la proximitat i la fortalesa de cadascú.

Sincronia, sempre. Sincrasi? Reflexionem-hi. ●

**COOPERAR,
COORDINAR-NOS
I COMPARTIR
OBJECTIUS
ENS POT FER
MÉS FORTS**

La indústria del segle XXI es vertebrada en xarxes d'infraestructures interconnectades que integren energia, dades, aigua, logística, coneixement i serveis tècnics, més enllà dels centres productius tradicionals.

